

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз РЗ 2/2016
31.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миливоја Батинице, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миливоја Батинице, адвоката К.Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К По2 8/15-Кв По2 10/16 од 21.03.2016. године и Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине Кж2 По2 5/16 од 04.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миливоја Батинице, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К По2 8/15-Кв По2 10/16 од 21.03.2016. године и Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине Кж2 По2 5/16 од 04.04.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К По2 8/15-Кв По2 10/16 од 21.03.2016. године, потврђена је оптужница Тужилаштва за ратне злочине КТО 2/15 од 21.01.2016. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине Кж2 По2 5/16 од 04.04.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Боре Милетића и његовог браниоца адвоката Р.Ј. и бранилаца окривљених Миливоја Батинице, адвоката К.Б., Јована Петровића, адвоката Ж.Ј., Видослава Васића, адвоката Т.В., Драгомира Паровића, адвоката М.П., Алексе Голијанина, адвоката Г.П. и Душана Милетића, Александра Дачевића, адвоката М.М. и Недељка Милидраговића, адвоката А.Л., изјављене против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног Миливоја Батинице, адвокат К.Б., благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. тачка 1) ЗКП укине наведена решења и да с

обзиром на садржај захтева одреди да се извршење правноснажног решења одложи и да се у овом кривичном поступку припремно рочиште не заказује до одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Миливоја Батинице у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепени и другостепени суд у побијаним решењима наводе да оправдана сумња да је окривљени извршио предметно кривично дело произлази из исказа заштићених сведока – „301“, „302“ и „303“ од 16.03.2015. године, иако ти докази у истрази нису ни изведени, због чега се, према наводима захтева, на истима судска одлука не може заснивати. У вези са тим бранилац у захтеву указује да су сведоци, на чије се исказе позивају нижестепени судови, испитани као сведоци без мера заштите у истрази која је вођена против НН учиниоца и то дана 16.03.2015. године, након чега су ова лица добила статус заштићених сведока 18.03.2015. године у ком статусу нису испитани, из чега, према наводима захтева, произилази да се првостепени и другостепени суд позивају на доказе који нису изведени, јер је немогуће да су заштићени сведоци дали исказ пре него што су тај статус одлуком суда добили налазећи да се на њиховим исказима који су дали пре добијања тог статуса првостепена и другостепена одлука не могу заснивати јер то нису искази заштићених сведока који указује на оправдану сумњу, како то погрешно закључују првостепени и другостепени суд.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости којима бранилац окривљеног Миливоја Батинице указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредба члана 84. став 1. ЗКП, прописује да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. ЗКП (незаконити докази) не могу бити коришћени у кривичном поступку, и ти докази се издвајају из списка, чувају и уништавају на начин прописан одредбом става 2. истог члана.

Чланом 16. став 1. ЗКП, прописано је да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, тим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

У конкретном случају заштићени сведоци под псеудонимом „301“, „302“ и „303“ су у току истраге која је у истом предмету вођена против непознатог учиниоца због постојања основа сумње да је извршено кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗ СРЈ, по наредби о спровођењу истраге тужиоца за ратне злочине КТНИ 1/15 од 13.03.2015. године, дана 16.03.2016. године испитани у својству сведока (када подаци о њиховој истоветности нису били заштићени), пошто су претходно опоменути и упозорени у складу са одредбом члана 95. ЗКП, што је констатовано у записнику о њиховом испитивању.

Из изнетог произилази да су ови сведоци у истом предмету испитани у складу са одредбама Законика о кривичном поступку тако да записници о њиховом испитивању од стране надлежног јавног тужиоца нису прибављени противно члану 16. став 1. ЗКП и следствено томе ови докази могу бити коришћени у кривичном поступку.

Околност што је овим сведоцима након испитивања у фази истраге која је у истом предмету вођена против непознатог учиниоца одређен статус заштићених сведока и што у том својству нису испитани након доношења наредбе надлежног јавног тужиоца о спровођењу истраге против окривљеног Миливоја Батинице због предметног кривичног дела, записнике о њиховим исказима не чини незаконитим доказима на којима се судска одлука не може заснивати имајући при том у виду да су у питању исти сведоци према којима су након испитивања одређене мере посебне заштите у складу са одредбама ЗКП и поред тога, законитост наведених доказа није доведена у питање ни тиме што њиховом испитивању нису присуствовали окривљени односно његов бранилац, јер је у време предузимања наведене доказне радње истрага вођена против непознатог учиниоца када окривљени још увек није имао својство осумњиченог.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда, неосновано се наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Миливоја Батинице побијају наведена правноснажна решења због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.